

S'ha apagat una veu al Pirineu. Ens ha deixat en Jaumet de Tuixent

Catalunya | 17-11-2012 | 18:15

Aquest darrer cap de setmana ha mort en Josep Garcia Muixí, conegut popularment com en Pep Jaumet o en Jaumet de Tuixent. La mort (l'home de la dalla? com deia ell) el va trobar als 84 anys d'edat a la seva casa de Tuixent, un poblet de l'Alt Urgell situat a prop de la Serra del Cadí. El sobrenom li venia del nom de la casa on vivia, cal Jaumet de Tuixent. El funeral s'ha celebrat aquest dilluns 12 de novembre, a les 4 de la tarda, a la catedral de Santa Maria d'Urgell, a la Seu.

Sobtadament hem quedat orfes d'aquest home bonhomíós i ple de saviesa popular. Les muntanyes i les persones que el vam conèixer, admirar i estimar el trobarem a faltar però queda i quedarà per sempre amb nosaltres el seu record, la seva alegria, la seva parla, les seves històries i anècdotes i, sobretot, les seves cançons.

En Jaumet va treballar de ramader i de miner i durant molts anys va ser jutge de pau del seu poble, Tuixent, que l'ha dut sempre al cor. Però pel fet que serà més recordat, sens dubte, serà per les seves cançons. Al llarg de la seva vida (em sembla que canto de tota la vida?, deia) va recollir i cantar al voltant d'unes 150 cançons populars i de muntanya, escoltades i apreses oralment dels pastors transhumants, segadors, miners,? La seva darrera actuació fou el passat 28 d'octubre, en la III Trobada d'Acordions Diatònics de la Pobla de Lillet, a l'Alt Berguedà.

Era tot un personatge, una de les últimes veus de la música tradicional pirinenca, un autèntic cançoner vivent. Humil, modest i anònim, però sempre obert i amatent a transmetre la seva saviesa i les seves cançons a tothom qui li demanés. Ha aportat moltes de les cançons que els actuals grups de música tradicional interpreten en els seus repertoris. Era una font inesgotable que brollava generosament i sense estroncar-se, d'on ens sadollàvem tots aquells que volíem aprendre, conèixer, valorar i conservar per sempre tot el ric patrimoni popular que atresorava en Jaumet.

Els últims anys ha actuat en infinitat de trobades i cantades amb el grup Surti com surti, juntament amb els acordionistes Francesc Sanvicens (El Ferrer del Quer?, del Querforadat, poble de l'Alt Urgell), l'Ernest Sitjes (del mas els Carbonells de la Pobla de Lillet) i la Trini Travé (de les Torres d'Alàs, a l'Alt Urgell també). La formació ha enregistrat diferents treballs discogràfics recollint bona part de les cançons esmentades. El 2009 va aparèixer el primer disc, ?Al peu del Cadí?. Els anys posteriors l'han seguit d'altres enregistraments de cançons i balls de muntanya. Cançons de fa més de cent anys, transmeses oralment i que, gràcies a gent com en Jaumet, han arribat fins als

nostres dies i perduraran per sempre.

D'entre la munió de cançons interpretades per en Jaumet al llarg de la seva trajectòria, les més conegudes i populars han estat La ballarusca, Les corrandes, Pepeta, La modista de Balaguer, Marieta, El Gitano (La desgràcia d'un pobre home), La cirereta i/o El gall negre, entre moltes altres. Es tracta, generalment, de cançons amb lletres iròniques i picants, on, en molts casos, capellans i majordones en surten força mal parats. Però la cançó més coneguda i que li demanaven més era, sens dubte, El llodrigó, una cançó de temàtica eròtica.

Nosaltres el vam conèixer de la mà de l'Ernest Sitjes, company i amic infatigable i inseparable d'en Jaumet en les innumbrables cantades que han fet junts els darrers anys arreu del país: de l'Alt Urgell al Berguedà, de la Cerdanya al Lluçanès, del Ripollès a les terres lleidatanes. En aquest darrer any, fins i tot, han fet tres actuacions en aquestes terres baixes de l'Empordà: a Vilamallà, Garriguella i Siurana d'Empordà. Anessin on anessin eren reconeguts i aclamats, omplint d'alegria i platxèria les places i racons dels pobles de tota la nostra geografia amb les velles cançons i tonades pirinenques.

Així doncs, des de les terres planes de l'Empordà ens unim al dol dels familiars i gent estimada i coneguda d'en Jaumet.

I també volem animar i encoratjar als components del grup Surti com surti i de tots els grups i cantants de música tradicional i popular a seguir amb la seva tasca, que continuïn cantant, interpretant i perpetuant les cançons d'en Jaumet. Amb ell se n'ha anat l'interpret i el transmissor, però les seves cançons, les seves històries, la seva veu i el seu record no s'apagaran ni moriran mai mentre hi hagi algú que les canti i les expliqui. Aquest és i serà el millor record i la millor memòria que li podem fer. En Jaumet ens acompanyarà per sempre amb les seves lletres i les seves paraules: ¿Per molts anys ens poguem veure, escoltar i tornar a trobar?.

Per molts anys i fins sempre Jaumet!, i moltes gràcies!!!

Fuente: GN

Autor: Joan Carreres